

Marangozun Bozukluđu

Yaşlı bir marangozun emeklilik çağı gelmişti. İşveren müteahhidine, çalıştığı konut yapım işimden ayrılmak ve eşi, büyüyen ailesi ile birlikte daha özgür bir yaşam sürmek tasarısından söz etti. Çekle aldığı ücretini elbette özleyecekti. Emekli olmak ihtiyacındaydı, ne var ki. Müteahhit iyi işçisinin ayrılmasına üzüldü. Ve ondan, kendine bir iyilik olarak, son bir ev daha yapmasını rica etti.

Marangoz kabul etti ve ise girişti, ne var ki gönlünün yaptığı işte olmadığını görmek pek kolaydı. Bastan savma bir işçilik yaptı ve kalitesiz malzeme kullandı. Kendini adanmış olduğu mesleğine böyle son vermek ne talihsizlikti! İşini bitirdiğinde, işveren, evi gözden geçirmek için geldi. Dış kapının anahtarını marangoza uzattı. **"Bu ev senin"** dedi, **"sana benden hediye"**. Marangoz soka girdi. Ne kadar utanmıştı!

Keşke yaptığı evin kendi evi olduğunu bilseydi! O zaman onu böyle yapar mıydı? Bizim için de bu böyledir. Gün be gün kendi hayatımızı kurarız. Çoğu zamanda, yaptığımız işe elimizden gelenden daha azını koyarız. Sonra da, şoka girerek, kendi kurduğumuz evde yaşayacağımızı anlarız. Eğer tekrar yapabilirsek, çok daha farklı yaparız. Ne var ki, geriye döneceğiz.

Marangoz sizsiniz. Her gün bir çivi çakar, bir tahta koyar ya da bir duvar dikersiniz. **"Hayat bir kendin yap tasarımıdır"** demiştir biri. Bugün yaptığımız davranış ve seçimler, yarın yaşayacağımız evi kurar. Öyle ise onu akıllıca kurun.

Hepimizin kendimize özgü kusurları vardır. Hepimiz aslında çatlak kovalarız. Büyük planda hiçbir şey ziyan edilmez. Kusurlarınızdan korkmayın. Onları sahiplenin. Kusurlarınızda gerçek gücünüzü bulduğunuzu bilerseniz eğer, siz de güzelliklere sebep kalabilirsiniz.

"İnsanlarla birlikte büyüseler bile, kurdun eniđi yine kurt olur. "

Alıntıdır